

200705260/1.

Datum uitspraak: 24 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 06/10059 en 06/10061 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 28 juni 2007 in de
gedingen tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 1 februari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 28 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdelingen in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdelingen onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Lid van de enkelvoudige kamer

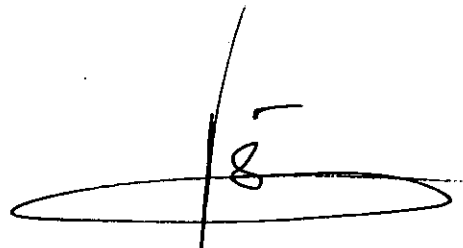
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 december 2007

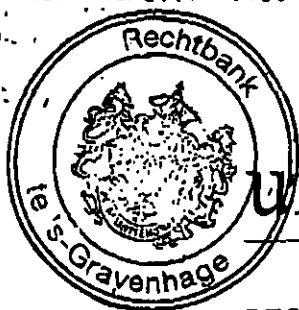
154-532.

Verzonden: 24 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

6
AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummers: Awb 06/10059 en 06/10061

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Kongolese nationaliteit,
V-nummer:
eiser, en

geboren op
van Kongolese nationaliteit,
V-nummer:

eiseres,
gemachtigde: mr. M. Haanstra, advocaat te Groningen,

en

IND lokatie:	
Dossier:	0504 18.0214
Utlad ontvangstdatum:	
Brexit:	
IND ontvangstdatum:	29 JUN 2007
Page: 1 van 1	naam: Syuren
	02107 unit: 30V
	unit

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister van Justitie, daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M. Buisman, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 7 juni 2005 hebben eisers aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikkingen van 14 juni 2005 afwijzend op de aanvragen beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 14 juni 2005 hebben eisers tegen de hiervoor genoemde beschikkingen beroep ingesteld. Op 30 juni 2005 heeft verweerder de beschikkingen ingetrokken.

1.3. Bij beschikkingen van 1 februari 2006 heeft verweerder opnieuw afwijzend op de aanvragen beslist. Eisers hebben tegen deze beschikkingen op 24 februari 2006 beroep ingesteld. Bij brief van 24 april 2006 hebben eisers het beroep voorzien van gronden.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 6 maart 2007. Eisers zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft aangegeven dat hij een erfgenaam is van de oude keizer van het Lunda-rijk. Hij is bang dat hij door zal worden gedood, omdat naar zijn mening in zijn aanwezigheid de mogelijkheid van herstel van de traditionele machtsstructuur belichaamd ziet. Daarmee zou zijn eigen politieke macht aangetast kunnen worden. Eiser werd er ook van verdacht samen te werken met een rebellenbeweging, die is opgericht door en die bestond uit ex-militairen uit . Om deze redenen heeft zo stelt eiser, in 1997 zijn huis in beslag genomen. Tegen die inbeslagname heeft eiser meermalen geprotesteerd. In reactie daarop is hij door de autoriteiten vastgehouden. Eiser is ook telkens weer vrijgelaten onder voorwaarde dat hij de stad niet mocht verlaten. Een eiser bekende hoge officier heeft voor zijn vrijlating uit detentie gezorgd in maart 2005. In aanvulling op het voorgaande heeft eiser nog aangegeven dat ook zijn vrouw behoort tot de traditionele keizerlijke familie. Tot deze familie behoort ook rebellenleider . In verband met deze familierelatie wordt eiser door steun aan de onafhankelijkheidsbeweging toegedicht.

Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag gewezen op de problemen van haar echtgenoot. Voorts heeft zij gewezen op de positie van haar grootouders binnen de traditionele machtsstructuur. Haar grootvader was van 1950 tot 1963 keizer over een groot gebied dat zich uitstrekte over de DRC, Angola en Zambia. Haar grootmoeder was koningin. Eiseres zelf is prinses en haar echtgenoot is prins. Eiseres staat in familierelatie tot de oprichter van de partij CONACAT. Zij en haar echtgenoot worden er door van beschuldigd de rebellen te ondersteunen in hun streven naar de onafhankelijkheid van

2.2. Verweerder heeft de aanvragen afgewezen onder verwijzing naar artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. Eisers hebben geen enkel indicatief bewijs van hun reis overgelegd en zijn evenmin in staat om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen over de reisroute af te leggen. Eiser weet niet aan te geven waar hij in Libanon gedurende drie dagen heeft verbleven, in welke plaats hij in de vrachtwagen is gestapt, van welk land de vrachtwagen was, waarmee hij heeft gereisd en via welke route hij vanaf Libanon naar Nederland is gereisd. Eiseres weet niet wat voor documenten er tijdens de reis zijn gebruikt en wat de kleur van de gebruikte documenten was. Zij weet niet van welk land de vrachtwagen was, waarmee zij vanaf Libanon heeft gereisd, noch van welk merk deze vrachtwagen was en van welke maatschappij de vrachtwagen was. Verder weet zij niet in welke plaats en welk land de vrachtwagen aan en van boord van een boot is gegaan. Dat eisers van het ontbreken van reisdocumenten geen verwijt zou kunnen worden gemaakt volgt verweerder niet. Verweerder heeft de asielrelazen van eisers aangemerkt als ongeloofwaardig. Van een positieve overtuigingskracht kan om die reden niet worden gesproken. De ongeloofwaardigheid heeft verweerder gestoeld op het afleggen van tegenstrijdige, vage en onaannemelijke verklaringen, die betrekking hebben op de kern van het relaas. Ter toelichting heeft verweerder (samengevat weergegeven) aangegeven dat eisers verklaringen afgelegd ten tijde van het OC-gehoor afwijken van de verklaringen afgelegd

tijdens het AC-gehoor. Dat de AC-beschikkingen zijn ingetrokken wil niet zeggen dat geen betekenis aan het AC-gehoor kan worden toegekend. Voorts heeft eiser onjuiste verklaringen afgelegd met betrekking tot de datum waarop werd beëdigd als president en de datum waarop de oude keizer is overleden. Verder acht verweerder het onaannemelijk dat eiser is blijven klagen over de inbeslagname van zijn huis, terwijl hij in reactie daarop telkens werd vastgehouden. Ook de door eiser gestelde relatie tussen de arrestatie van rebellenleider en de negatieve aandacht voor eiser is onvoldoende aannemelijk gemaakt.

Datzelfde geldt voor de stelling van eiser dat hij, als representant van de oude machtsstructuur een bedreiging voor de macht van zou zijn. Tenslotte acht verweerder het onaannemelijk dat eiser na zijn ontsnapping nog twee en een halve week zou hebben verbleven op het adres, waar hij voor die arrestatie ook ruim twee jaar verbleven zou hebben.

Aan eiseres heeft verweerder eveneens tegengeworpen dat zij tijdens het AC-gehoor verklaringen heeft afgelegd die afwijken van hetgeen zij tijdens het OC-gehoor heeft verklaard. Verder heeft eiseres vage en onaannemelijke verklaringen afgelegd. Zij weet niet op welke datum haar echtgenoot is vrijgelaten in maart 2005. Zij weet niet waar haar man daarvoor gedetineerd heeft gezeten en wat de naam is van de militair die haar echtgenoot heeft geholpen. Niet aannemelijk is dat eiseres zelf wordt gezocht. Zij heeft verklaard nimmer politiek actief te zijn geweest, geen problemen met de autoriteiten te hebben gehad en sinds 1977 niet gearresteerd of gedetineerd te zijn geweest. De stelling dat zij problemen zou ondervinden vanwege haar gestelde koninklijke afkomst wordt niet gevolgd nu zij deze stelling niet heeft geconcretiseerd of onderbouwd.

2.3. In beroep hebben eisers verwezen naar de door hen ingediende zienswijze. Eisers hebben herhaald dat hun ouderdom en hun medische problemen met zich brengen dat hen niet kan worden verweten dat zij ten behoeve van hun reisverhaal geen onderbouwende documentatie hebben kunnen overleggen. Nu bij het AC-gehoor veel is misgegaan, om welke reden verweerder ook de AC-beschikkingen heeft ingetrokken, kan bij de beoordeling van de beschikkingen niet worden teruggegrepen op dat gehoor. Met betrekking tot het standpunt van verweerder dat het bevreemdingwekkend is dat eisers woning sinds 15 april 1997 wordt bewoond door als president omdat op dat moment nog geen president was, verwijzen eisers naar een krantenartikel in de NRC van 17 april 1997, waarin over spreekt als president. Eiser heeft zich verder vergist in de datum van overlijden van de oude keizer. Van belang op dit punt is nog dat eiser werd opgepakt in maart 2005 na dit overlijden, zodat hij zich niet kon melden als troonpretendent. Eiseres is familie van een aanhanger van de beweging die onafhankelijkheid voorstaat. Eisers worden met diens partij geassocieerd. De inbeslagname van het huis en het aanhoudende verzet van eiser er tegen staan symbool voor de machtsstrijd tussen en de traditionele machtsstructuur. Door zijn banden met de familie enerzijds en de traditionele macht anderzijds, verenigde eiser in zijn persoon in feite de beide stromingen die zich verzetten tegen. Naar de mening van eisers miskent verweerder de ingewikkelde context waarbinnen het relaas van eisers moet worden gezien. In de kern gaat het om de machtsstrijd tussen en eiser, als representant van de oude machtsstructuur. In die context zijn de verklaringen van eisers juist wel als aannemelijk aan te merken. Ten slotte merken eisers nog op dat het verblijf op het schuiladres zo moet worden begrepen dat zij de jaren voorafgaand aan de detentie van eiser in maart 2005 op meerdere schuiladressen bij familie hebben verbleven.

Zaaknummers: Awb 06/10059 en 06/10061

blad 4

Verweerder gaat ten slotte ten onrechte voorbij aan de slechte lichamelijke toestand van eisers. Verweerder had deze mee moeten wegen op grond van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Bij brief van 22 februari 2007 hebben eisers informatie overgelegd waaruit volgens hen blijkt dat zij zeer veel medische klachten hebben. Eisers hebben beiden problemen met hun gezichtsvermogen. Eiser heeft malaria, een hoge bloeddruk en suikerziekte. Ten aanzien van hem is sprake van nierinsufficiëntie. Behandeling van deze klachten in de DRC is niet mogelijk, zo blijkt volgens eisers uit door hen overgelegde informatie van Artsen zonder Grenzen.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.5. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag een reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van die aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden hem niet is toe te rekenen.

2.6. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.7. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in de DRC zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.8. De rechtbank stelt vast dat verweerder niet aan eisers heeft tegengeworpen dat zij toerekenbaar niet in het bezit zijn van identiteitsbescheiden dan wel andere documenten die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van hun aanvragen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich onvoldoende gemotiveerd op het standpunt gesteld dat het ontbreken van reisdocumenten bij de beoordeling van het asielaanspraak aldus moet worden betrokken, dat

dit op voorhand afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de asielrelazen van eisers. De rechtbank verwijst in dit verband naar de eerste gehoren en de OC-gehoren tijdens welke gehoren eisers consistent, gedetailleerd en ook verifieerbaar hebben verklaard over het door hen afgelegde traject van [redacted] in de DRC naar [redacted] in Libanon. Dit traject hebben eisers per vrachtwagen en per vluchten afgelegd. Bij de bestreden beschikkingen wordt het ontbreken van reisdocumenten over dit deel van de door hen afgelegde reisroute niet tegengeworpen. Dat eisers niet dan wel nauwelijks weten te verklaren over het vervolg van het traject dat zij met één en dezelfde vrachtauto hebben afgelegd, heeft voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van de asielrelazen redelijkerwijs dermate weinig betekenis, dat de aanwezigheid van reisdocumenten over dat gedeelte van de reis niet kan worden aangemerkt als noodzakelijk voor de beoordeling van hun asielrelazen in de zin van artikel 31, eerste lid, aanhef en onder f, Vw 2000 in verbinding met het in paragraaf C4/3.6.4. van de Vreemdelingencirculaire 2000 neergelegde beleid. In dit beleid wordt als voorwaarde voor toepassing van genoemde wetsbepaling genoemd dat na een inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas is gebleken dat de asielzoeker mede vanwege het toerekenbaar ontbreken van documenten niet aannemelijk heeft kunnen maken dat zijn asielaanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten een rechtsgrond voor verlening vormen. Ten overvloede wijst de rechtbank er in dit verband nog op dat eisers op 11 april 2005 uit [redacted] zijn vertrokken en op 15 april 2005 in Nederland zijn aangekomen, zodat niet aannemelijk is dat eisers gedurende langere tijd in een derde land hebben verbleven dan wel in een ander land om toelating hebben verzocht.

2.9. Afgezien van het voorgaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank zonder nader onderzoek en zonder nadere motivering niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eisers ongeloofwaardig is.

2.10. De rechtbank stelt in de eerste plaats vast dat verweerder zijn standpunt voor een niet onbelangrijk deel heeft gemotiveerd door er op te wijzen dat eisers tijdens de OC-procedure andersluidende verklaringen hebben afgelegd dan tijdens de AC-procedure. Verweerder heeft dit in redelijkheid niet mogen doen. Voor dit oordeel heeft de rechtbank acht geslagen op een zich onder de gedingstukken bevindend memo van intrekking van 4 juli 2005, waarin de redenen van intrekking van de AC-beschikkingen van 14 juni 2005 als volgt worden weergegeven. "Mede gelet op hetgeen in beroep is overgelegd kan in alle redelijkheid niet gezegd worden dat in dit dossier in de AC-procedure op zorgvuldige wijze en met voldoende draagkrachtige argumenten een beslissing is genomen over de geloofwaardigheid van het asielrelaas." In beroep in de AC-procedure hebben eisers gemotiveerd en met stukken onderbouwd gewezen op hun slechte fysieke en psychische gesteldheid tijdens het AC-gehoor, hun familieachtergrond en de slechte verhouding tussen de traditionele machtsstructuur en president [redacted] die er uiteindelijk toe heeft geleid dat het huis van eisers in beslag is genomen. Onder de gegeven omstandigheden was verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid gehouden om zijn standpunt over de geloofwaardigheid van de asielrelazen nogmaals in volle omvang te herzien in het licht van hetgeen eisers tijdens de OC-gehoren hebben verklaard.

2.11. De rechtbank overweegt voorts dat verweerder ook overigens in redelijkheid niet aanstonds tot ongeloofwaardigheid van de asielrelazen heeft mogen concluderen. Naar het oordeel van de rechtbank geven de bestreden beschikkingen er geen blijk van dat verweerder de geloofwaardigheid heeft beoordeeld op de door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) in haar uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003/103) voorgeschreven wijze. Daarin heeft de AbRS onder meer overwogen dat verweerder de geloofwaardigheid

van een asielrelaas mede dient te beoordelen op basis van uitvoerige gehoren en van vergelijking van het relaas met al datgene, wat hij over de situatie in het land van herkomst weet uit ambtsberichten en andere objectieve bronnen en wat hij eerder heeft onderzocht en overwogen naar aanleiding van de gehoren van andere asielzoekers in een vergelijkbare situatie. Dit overzicht stelt hem in staat die beoordeling vergelijkenderwijs en aldus geobjectiveerd te verrichten. Eisers hebben in beroep in de AC-procedure, tijdens het OC-gehoor, en nadien uitgebreid verklaard over hun afstamming van traditionele koningshuizen, welke verklaringen door verweerder niet in twijfel zijn getrokken, alsmede over de invloed daarvan op de politieke machtsstructuren in de DRC. Zij hebben naar voren gebracht dat met name eiser vanwege zijn afstamming en zijn invloed door wordt geassocieerd met de rebellenbeweging en dat eiseres een familielid is van , die de door zijn vader, , opgerichte en , niet welgevallige partij CONACAT, nieuw leven heeft ingeblazen. Naar het oordeel van de rechtbank hebben eisers naar het zich thans laat aanzien voldoende verifieerbare - zowel algemene als op de persoon van eisers toegespitste - informatie verstrekt over hun complexe achtergrond en hun vrees voor om nader onderzoek aan de hand van objectieve bronnen op zijn plaats te achten. Eerst dan zal op zorgvuldige wijze kunnen worden beoordeeld of de verklaringen van eiser, die zien op het persisteren van eiser bij zijn beklag over de inbeslagname van de woning, op het aanbrengen van een verband door tussen de onafhankelijkheidsstrijd in en eisers positie, op het feit dat de overleden keizer, die ook tot de traditionele machtsstructuur behoorde, geen problemen heeft ondervonden en op de omstandigheid dat geen aanleiding heeft gezien eiser eerder te elimineren, ongeloofwaardig zijn. Het belang van dit onderzoek klemmt eens te meer nu verweerder de door eisers opgegeven identiteit en nationaliteit geloofwaardig acht.

2.12. De rechtbank overweegt ten slotte dat verweerder in redelijkheid niet bevreemdingwekkend heeft kunnen achten dat eiser in één van zijn brieven aan de autoriteiten, waarin hij zich beklaagt over de inbeslagname van zijn woning, aanhaalt als president. Immers al deze brief dateren van na de datum waarop president is geworden.

2.13. Gelet op het voorgaande zijn de bestreden beschikkingen genomen met het in artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht (Awb) neergelegde zorgvuldigheidsbeginsel en het in artikel 3:46 Awb neergelegde motiveringsbeginsel. De beschikkingen komen voor vernietiging in aanmerking.

2.14. Het beroep is gegrond.

2.15. In dit geval bestaat aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiseres gemaakte proceskosten, zulks met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht. De kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

Zaaknummers: Awb 06/10059 en 06/10061

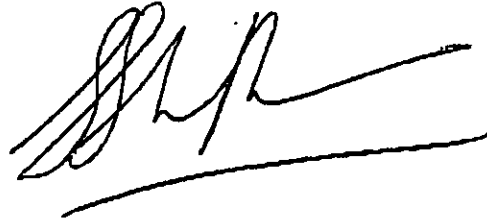
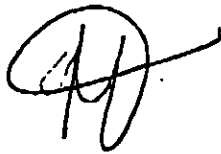
blad 7

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de beschikkingen van 1 februari 2006;
- bepaalt dat verweerder nieuwe beschikkingen dient te nemen op de aanvragen van eisers met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank dient te vergoeden.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.M. Pot als griffier op 28 juni 2007.

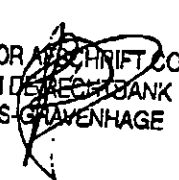

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

28 JUN 2007

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

26 JUL 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mw. mr. M. Elenga
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 28 juni 2007
met kenmerk 06/10059 en 06/10061

Inzake:

met IND-kenmerk 0504-18-0214 en 0506-07-0408
aan te duiden als verweerders
gemachtigde: mw. mr. M. Haanstra
advocaat te Groningen
tel. 050 - 57 57 850

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mw. mr. N.A.P. Trommelen
038 888 6297

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 28 juni 2007, verzonden op 28 juni 2007, met kenmerk Awb 06/10059 en 06/10061 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank de beroepen tegen de beschikkingen van 1 februari 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 7 juni 2005 hebben verweerders aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluiten van 14 juni 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (thans en hierna: de Staatssecretaris) deze aanvragen afgewezen. Deze beschikkingen zijn op 30 juni 2005 ingetrokken. Bij besluiten van 1 februari 2006 is opnieuw afwijzend op de aanvragen beslist.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank de door verweerders tegen deze laatste besluiten ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Afgezien van het voorgaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank zonder nader onderzoek en zonder nadere motivering niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eisers ongelooftwaardig is."

Grief 2

3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.10 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"[...] Verweerder heeft dit in redelijkheid niet mogen doen. Voor dit oordeel heeft de rechtbank acht geslagen op een zich onder de gedingstukken bevindend memo van intrekking van 4 juli 2005, waarin de redenen van intrekking van de AC-beschikkingen van 14 juni 2005 als volgt worden weergegeven. "Mede geleerd op hetgeen in beroep is overgelegd kan in alle redelijkheid niet gezegd worden dat in dit dossier in de AC-procedure op zorgvuldige wijze en met voldoende draagkrachtige argumenten een beslissing is genomen over de geloofwaardigheid van het asielrelaas." In beroep in de AC-procedure hebben eisers gemotiveerd en met stukken onderbouwd gewezen op hun slechte fysieke en psychische gesteldheid tijdens het AC-gehoor, hun familieachtergrond en de slechte verhouding tussen de traditionele machtsstructuur en president die er uiteindelijk toe heeft geleid dat het huis van eisers in beslag is genomen. Onder de gegeven omstandigheden was verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid gehouden om zijn standpunt over de geloofwaardigheid van de asielrelaas nogmaals in volle omvang te herzien in het licht van hetgeen eisers tijdens de OC-gehoren hebben verklaard."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.11 op pagina 5 en 6 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank overweegt voorts dat verweerder ook overigens in redelijkheid niet aanstonds tot ongeloofwaardigheid van de asielrelaas heeft mogen concluderen. Naar het oordeel van de rechtbank geven de bestreden beschikkingen er geen blijk van dat verweerder de geloofwaardigheid heeft beoordeeld op de door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) in haar uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003/103) voorgeschreven wijze.

(...)

Naar het oordeel van de rechtbank hebben eisers naar het zich thans laat aanzien voldoende verifieerbare – zowel algemene als op de persoon van eisers toegespitste – informatie verstrekt over hun complexe achtergrond en hun vrees voor om nader onderzoek aan de hand van objectieve bronnen op zijn plaats te achten. Eerst dan zal op zorgvuldige wijze kunnen worden beoordeeld of de verklaringen van eiser, die zien op het persisteren van eiser bij zijn beklag over de inbeslagname van de woning, op het aanbrengen van een verband door Kabila tussen de onafhankelijkheidsstrijd in en eisers positie, op het feit dat de overleden keizer, die ook tot de traditionele machtsstructuur behoorde, geen problemen heeft ondervonden en op de omstandigheid dat Kabila geen aanleiding heeft gezien eiser eerder te elimineren, ongeloofwaardig zijn. Het belang van dit onderzoek klemmt eens te meer nu verweerder de door eisers opgegeven identiteit en nationaliteit ongeloofwaardig acht."

- 3.4 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.13, 2.14 en 2.15 op pagina 6. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Algemene toelichting

- 4.1 Het onderhavige beroep richt zich niet tegen de rechtsoverwegingen 2.8 en 2.12 van de aangevallen uitspraak. De Staatssecretaris kan zich vinden in de overwegingen van de rechtbank ter zake. De Staatssecretaris heeft echter wel een belang bij het instellen van dit hoger beroep. Bij het onverkort in stand blijven van de aangevallen overwegingen van de uitspraak zou bij de nieuwe beoordeling van de aanvragen van verweerders niet al hetgeen aan de aanvragen ten grondslag is gelegd kunnen worden betrokken bij de beoordeling ervan, en zou de Staatssecretaris worden geconfronteerd met een onderzoeksplicht die geen grondslag vindt in het wettelijke beoordelingskader ter zake van de afhandeling van asielaanvragen zoals geschetst in de jurisprudentie van Uw Afdeling. Dit belang wordt nader toegelicht in het hiernavolgende.

Ad grief 1 en 2

- 4.2 De rechtbank heeft naar het oordeel van de Staatssecretaris ten onrechte overwogen dat het standpunt ten aanzien van de geloofwaardigheid van de verklaringen in redelijkheid niet voor een niet onbelangrijk deel gemotiveerd had mogen worden door er op te wijzen dat verweerders tijdens de OC-procedure andersluidende verklaringen hebben afgelegd dan tijdens de AC-procedure. Kort gezegd heeft de rechtbank geoordeeld dat de gehoren van verweerders in de AC-procedure buiten beschouwing gelaten dienen te worden bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van hun asielrelaas. De rechtbank baseert dit op een memo uit het dossier.

- 4.3 In het betreffende memo wordt een visie weergegeven op de beoordeling van de beschikking van 14 juni 2005, in het licht van het toetsingskader en de beroepgronden. Volgens dit memo heeft de intrekking van de beschikking van 14 juni 2005 plaatsgevonden *mede* gelet op hetgeen in beroep is overgelegd. Die intrekking is dus niet *enkel* gebaseerd geweest op de beroepgronden destijds. Daarnaast wijst de Staatssecretaris er op dat voor de beoordeling van een aanvraag in de AC-procedure van belang is of de aanvraag zorgvuldig kan worden afgedaan binnen 48 procedures. Blijkens het memo heeft ook dit uitgangspunt een rol gespeeld bij de intrekking van de beschikking van 14 juni 2005.
- 4.1 De rechtbank heeft in de aangevallen rechtsoverweging een weergave gegeven van een aantal van de gronden die oorspronkelijk zijn ingebracht tegen de ingetrokken beschikking. Door het intrekken van die beschikking is echter de bestuurlijke besluitvormingsfase weer opengevallen, en zijn de door de rechtbank genoemde argumenten bij de totstandkoming van de beschikking van 1 februari 2006 mede betrokken bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verweerders.
- 4.2 De Staatssecretaris ziet niet in waarom de AC-gehoren niet mede ten grondslag gelegd zouden mogen worden aan de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verweerders. In de beschikking van 1 februari 2006 is overwogen dat hetgeen in de bestuurlijke besluitvormingsfase is aangevoerd onvoldoende verklaring is voor de wijziging van de kern van het asielrelaas. Op pagina 3, tweede alinea, van de voornemens tot afwijzing van de aanvragen van verweerders van 1 december 2005, is uitgebreid uiteengezet dat en waarom verweerders niet gevolgd worden in hun standpunt dat de verklaringen in het AC terzijde zouden moeten worden gelegd. Deze voornemens zijn herhaald en ingelast in de beschikkingen van 1 februari 2006.
- 4.3 Nu de oorspronkelijke beroepsgronden gericht waren tegen de ingetrokken beschikking van 14 juni 2005 en thans betrokken zijn bij de nieuwe beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verweerders, bestaat geen aanleiding om de verklaringen in de AC-procedure vanwege voornoemd memo dan maar buiten beschouwing te laten. Zij behoren immers mede en nog steeds tot hetgeen aan de aanvraag ten grondslag is gelegd en aan de Staatssecretaris ter beoordeling voorlag. De rechtbank heeft dit miskend en derhalve ten onrechte geoordeeld dat de Staatssecretaris in redelijkheid de AC-gehoren van verweerders niet aan de beoordeling van het asielrelaas ten grondslag heeft mogen leggen.

Ad grief 3

- 4.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de Staatssecretaris aannemelijk te maken.

- 4.7 Zoals Uw Afdeling bij herhaling heeft overwogen behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de Staatssecretaris en kan die beoordeling slechts *terughoudend* worden getoetst.
- 4.8 Bij de toepassing van dit beleid komt de Staatssecretaris *beoordelingsruimte* toe.
- Zie:*
- *AbRS, 27 januari 2003, 200206297, JV 2003/103 en Ab 2003, 286*
- 4.9 Dit geldt evenzeer voor de beoordeling door de Staatssecretaris van het realiteitsgehalte van de door de asielzoeker aan de gestelde niet gestaafde feiten ontleende vermoedens.
- Zie:*
- *AbRS, 15 juni 2006, 200602132/1 en 200602135/1, JV 2006/290, r.o. 2.6.1 t/m 2.6.7*
- 4.10 Heeft een vreemdeling aldus alle gestelde vragen niet zo volledig mogelijk beantwoord en is het relaas niet op hoofdlijnen consistent en niet onaannemelijk en strookt het niet met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is of wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid omdat zich één van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a t/m f, Vw opgesomde omstandigheden zich hebben voorgedaan en er geen positieve overtuigingskracht uitgaan van het asielrelaas, dan kan een asielaanvraag worden afgewezen. Met de aangevallen rechtsoverweging heeft de rechtbank dit toetsingskader miskend. In de bestreden beschikkingen van 1 februari 2006 is het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw aan verweerders tegengeworpen, en vervolgens beoordeeld of de asielrelazen positieve overtuigingskracht hadden. Daarmee zijn de aanvragen van verweerders beoordeeld conform het daarvoor geldende en in de uitspraak van Uw Afdeling van 27 januari 2003 weergegeven toetsingskader.
- 4.11 De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak in rechtsoverweging 2.8 overwogen dat met de gegeven motivering in de beschikkingen in redelijkheid het toerekenbaar ontbreken van reisdocumenten aan verweerders niet kon worden tegengeworpen. Weliswaar wordt thans in hoger beroep niet opgekomen tegen die overweging van de rechtbank maar dat wil geenszins zeggen dat bij een nieuwe beoordeling van de aanvragen van verweerders het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a t/m f, Vw niet alsnog (goed) gemotiveerd zal kunnen worden tegengeworpen. Alsdan zou (wederom) aan de Staatssecretaris ter beoordeling voorliggen de vraag of de asielrelazen van verweerders positieve overtuigingskracht hebben; bij de vraag of verweerders alle hen gestelde vragen zo volledig mogelijk hebben beantwoord, hun asielrelazen innerlijk consistent en niet onaannemelijk zijn en overeenkomen met hetgeen algemeen bekend is over de situatie in het land van herkomst is dan in het bijzonder van belang of in de relazen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden voorkomen. Door te overwegen dat zorgvuldige beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verweerders slechts kan plaatsvinden na nader onderzoek door de Staatssecretaris gaat de rechtbank ten onrechte hieraan voorbij.

- 4.12 De rechtbank gaat er in dit verband eveneens ten onrechte aan voorbij dat het aan verweerders is om hun asielrelazen tegenover de Staatssecretaris aannemelijk te maken. De bewijslast hiervoor ligt uitdrukkelijk bij verweerders.

Vergelijk:

- *AbRS, 25 november 2002, 200205367/1, JV 2003/39, r.o. 2.5.1*

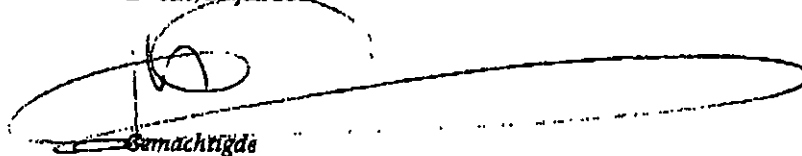
Door te overwegen dat een aantal verklaringen van verweerders objectief te onderzoeken zijn miskent de rechtbank dit. Dat de Staatssecretaris onder omstandigheden vreemdelingen in deze bewijslast tegemoet komt door het plegen van onderzoek, maakt dit niet anders. De Staatssecretaris is hier immers niet toe gehouden.

- 4.13 Door het opleggen van de bovengenoemde onderzoeksverplichting, heeft de rechtbank het toetsingskader voor een nieuwe beoordeling van de aanvragen van verweerders op onjuiste wijze vastgelegd. De rechtbank heeft in het dictum van haar uitspraak in dat verband overwogen dat een nieuwe beschikking genomen dient te worden met inachtneming van de overwegingen van die uitspraak. Bij een enge uitleg hiervan zou de Staatssecretaris geen ruimte meer hebben om eventueel het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a t/m f, Vw tegen te werpen in de nieuwe beoordeling. Bij een ruimere interpretatie zou de Staatssecretaris gehouden zijn tot nader onderzoek, ook indien bij nieuwe beoordeling van de aanvragen het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a t/m f, Vw zou worden tegengeworpen, en derhalve (slechts) de positieve overtuigingskracht ter beoordeling zou staan. De rechtbank heeft dit miskend.

5 Conclusie

De Staatsecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en gegrondverklaring van het door verweerders tegen de besluiten van 1 februari 2007 ingestelde beroepen, met inachtneming van vorenoverwogene.

Zwolle, 25 juli 2007

Gemachtigde

M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 64 89
telefax 038 460 91 52